

[Bertel Dahlgaard.]

af den højtærede finansminister som et led i en samlet plan for de kommende skattemæssige og erhvervsøkonomiske forhandlinger. En række af forslagene fremsættes uden ledsagende oplysninger om disse skatters udbytte og virkninger i det forløbne år, der gives ingen oplysninger af ministeren om disse forslags plads i regeringens samlede økonomiske politik eller om ministerens syn på den sandsynlige valutamæssige udvikling, som disse skatter jo dog har en naturlig forbindelse med. Det hele synes efterhånden for finansministeren at forme sig ret planløst.

Hvad nu det her foreliggende lovforslag om udskrivning af en værnescat angår, da er det jo konsekvensen af militærpolitiske og udenrigspolitiske dispositioner, som det radikale venstre ikke har kunnet tiltræde, og vi føler os derfor heller ikke forpligtet til at medvirke til denne skatteudskrivning.

Hertil kommer, at vor advarsel i fjor imod den tro, at Danmark i løbet af kort tid kan både effektuere en voldsom oprustning og overvinde virkningerne af de vældige råstofprisstigninger, som oprustningen fører med sig, har vist sig fuldt berettiget. I fjor gennemførte den nuværende regering de største skatteforhøjelser, der nogensinde er set her i landet, og siden har Danmark forpligtet sig til ca. 300 mill. kr.s yderligere forhøjelser af militæruddgifterne. Dette drager nye skatteforhøjelser efter sig, som det her foreliggende forslag er udtryk for, og samtidig proklamerer finansministeren gennemførelsen af en overbalancering af statsbudgettet for det kommende år, så skatteudskrivningen skal være så stor i det kommende år, at den både skal dække den vældige udgiftsstigning og tillige give et stort overskud i statskassen.

Jeg vil gerne spørge: Mener denne regering da, at der ingen grænser er for skatteudskrivningen her i landet? De herrer, der sidder her på ministerpladserne, og som forud for sidste valg brugte de stærkeste ord om, hvordan de daværende skatter hundrede opsparingen og undergravede initiativet indenfor erhvervslivet, mener de virkelig, at alt dette kun var snak og løs agitation, som man kan se bort fra nu, efter at regeringen selv oven i købet har forøget den daværende skattebyrde med omtrent 3/4 milliard kroner?

Jeg vil gerne sige i dag, at det radikale venstre mener, at vi med sidste års skatteudskrivning har nået grænsen. Det vil også være ønskeligt, at regeringen som baggrund for sine internationale forhandlinger, hvorved den stadig påtager sig nye forpligtelser,

har i bevidstheden og overfor de øvrige deltagere i Atlantpagten fastholder, at nu tæler Danmarks økonomiske og sociale status ikke yderligere belastning. Det forløbne år har bekræftet, hvad jeg spæede i fjor under behandlingen af disse forslag. Man har forsikret, at denne politik ikke skulle gå ud over sociallovgivningen, og det er meget smukt, men man glemmer, at et lands sociale standard ikke bestemmes alene af sociallovgivningen. Ad hundrede andre veje synker virkningerne af den førte politik ned i befolkningens brede lag. Det sker gennem forøgelsen af bolignoden som følge af mindre byggeri, det sker gennem kreditstramningen, der tildes er en følge af mindre opsparing og mindre kapitaltilførsel til den civile produktion, og som hemmer de kapitalsvage, der skal sætte noget i gang, så forfærdeligt. Staten må nu give en effektiv rente på omkring 6 pct. af de lån, den optager, og hvad må der så ikke betales af private? Det radikale venstre ønsker, at spørgsmålet om hele kreditstramningen medtages under de kommende forhandlinger om de skattemæssige og erhvervsøkonomiske spørgsmål. Virkningerne går imidlertid videre i form af den nedgang i produktionen; der er påbegyndt på samme tid, som den højtærede udenrigsminister var med til i Paris at proklamere, at man nok kunne forøge den samlede produktion med 25 pct. i de kommende 5 år. Fortsættes denne linie, øjner man arbejdsløshedens bekymringer, som allerede en række landkommuner og enkelte fag har følt stærkt i denne vinter.

Vi må nu her i tinget i de kommende uger nøje gennemgå landets hele situation og overveje tingene i deres sammenhæng. Det er svært at overskue denne situation, og jeg beklager, at udarbejdelsen af nationalbudgettet eller den økonomiske oversigt, som finansministeren kalder den, svarende til den, vi fik i fjor, ikke er fremskyndet så meget, at den kunne foreligge for os nu, og jeg vil gerne direkte spørge den højtærede finansminister, hvornår den økonomiske oversigt kommer til at foreligge. Det er jo nødvendigt, at vi har den i hænde under den nærmeste tids forhandlinger, så der gives rigsdagen mulighed for at få et samlet overblik.

Gregersen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har i og for sig udtrykt stillingen for vort vedkommende til det forslag; der her er til behandling, idet han udtalte, at regeringen næppe kunne vente, at der var andre end hans eget parti, der vil støtte regeringen og regeringspartierne i gennemførelsen af